

vurdering. Men det kan vi maaske komme nærmere ind paa under en kort Udvalgsbehandling.

I den her foreslaaede Affattelse af § 5 er der nedlagt et nyt og fortrinligt Princip, thi medens man ligesom efter den nugældende Vejlov beregner Vejafgiften efter Façadens Længde og Ejendomsskylden, skal Betalingen for Anlægget kunne udstrækkes over 20 Aar i Modsætning til den hidtil gældende Periode af 10 Aar og først finde Sted, efterhaanden som Værdierne fremkommer, det vil altsaa sige, efterhaanden som Bebyggelse finder Sted; og Vejafgiften paalignes da under Hensyn til den resterende Gæld for det vedkommende Vejstykke, selvfølgelig ikke udover det Tidsrum, da det paagældende Vejanlægs hele Afbetalingsperiode vil være afsluttet.

Jeg skal her henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, som viser, hvor betydningsfuld denne Bestemmelse er, idet det anføres i Bemærkningerne til § 5, at „Ændringerne i denne Paragraf er foretaget for at lette Grundejerne Byrden ved Udgifternes Afholdelse, idet man har fundet det hensigtsmæssigt, at Betalingen delvis kommer til at staa i Forhold til vedkommende Ejendommens stigende Udnyttelse“, og Bemærkningerne slutter med, at „naar Kommunalbestyrelsen stilles friere med Hensyn til Fordelingsmaaden, vil man blive i Stand til at lette Byrden for ubebyggede eller kun til Dels bebyggede Arealer ved at udskyde en væsentlig Del af Betalingen til det Tidspunkt, da en stærkere Bebyggelse kommer til Udførelse“, en Bestemmelse, som navnlig i de indlemmede Distrikter vil faa meget stor Betydning. Det første Stykke i § 8 i Loven af 1857 foreslaas bevaret uforandret. Derefter er indsat nogle Bestemmelser, som er nødvendige af Hensyn til Grundejere ved private Gader og Veje, fordi den stigende Færdsel med tungt belastede Motorkøretøjer kan gøre den økonomiske Byrde af Vejvedligeholdelsen uforholdsmæssig stor. Magistraten ønsker derfor i saadanne Tilfælde at kunne helt eller delvis forbyde en saadan Gennemkørsel.

Til det foreslaaede 4de Stykke i Lovens § 8 knytter der sig en stor Interesse for saavel bestaaende som for fremtidig opstaaende Erhvervsvirksomhed, idet man søger at give saadan Virksomhed Ret til taalsommere Adgangsforhold, selv om den er beliggende ved privat Vej, og der aabnes endvidere Mulighed til at give Adgang for Erhvervsvirksomheden til Gennemkørsel gennem en anden privat Gadestrækning end den, Virk-

somheden er beliggende ved, naar det vel at mærke overfor Magistraten godtgøres, at en eventuel Afspærring af det private Gadestykke hindrer Driften af den paagældende Virksomhed. Selvfølgelig kan der paalignes de paagældende Ejendomme, der huser saadan Erhvervsvirksomhed, Andel i de Vejdoggifter, der foraarsages af den saaledes opstaaende nye Færdselsret. Jeg gør dog opmærksom paa, at naar Bidrag af den heromhandlede Art ydes til Istandsættelse eller Vedligeholdelse af et saadant privat Gade- eller Vejstykke, vil det paagældende Arbejde være at udføre af Kommunen. Dette Ønske er fremgaaet af Nødvendigheden af, at Vejbelægningen bliver ensartet.

Som Stykke 5 i Lovens § 8 foreslaas indsat en ny Bestemmelse, som er fremkommet efter Ønske fra de samvirkende danske Haveboligforeninger. Som bekendt er der i Haveboligforeningerne stort Besvær med at faa Vejnettet bragt i forsvarlig Orden, og de mange Slaggeveje i Byens Udkant giver just ikke Indtryk af Skønhed og er ogsaa til stor Gene for de mange eller faa Beboere i saadan mere spredt Bebyggelse. Paa den anden Side er det ofte vanskeligt at faa disse Parcelejere til at gaa med til at anlægge endelige Veje, ofte fordi de ikke ønsker at bygge i den nærmeste Fremtid. Ved det her foreslaaede bliver der faste Regler at gaa efter.

Ved den her foreslaaede Affattelse af Lovens § 9 gives der Kommunalbestyrelsen Ret til at give Navne til Gader og Veje, selv om disse er private, og selv om de paagældende Vejejere ikke ønsker det. Man maa her erindre, at selv om det tilsyneladende er en Bagatel, gør Storbyens Udvikling denne Bestemmelse paakrævet dels af Hensyn til det ønskelige i at undgaa, at samme Navn gentages i de forskellige Bydele, dels og navnlig for at undgaa, at Dele af et sammenhængende Gadestykke, der gaar over flere private Grunde, faar forskellige Navne, thi dette vilde før eller senere, naar Kommunen skal overtage Gadestrækningen, medføre, at ikke alene skulde Gadenavnet ændres, men ogsaa samtlige Husnumre, hvad der vilde være til stor Gene ikke alene for Beboerne, men navnlig ogsaa for Postvæsenet, Politiet, Skattevæsenet, Valgisterne, kort sagt vort Folkeregister.

Til Slut skal jeg anføre, at Lovforslaget ophæver den Snekastningspligt, som for Tiden er gældende i de i København indlemmede Distrikter: Brønshøj, Sundbyerne, Valby og Vigerslev. Lovforslaget er efter min Mening et lykkeligt Kompromis mellem de forskellige Interesser, og jeg skal med